



ЗАКОН УКРАЇНИ

Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів

{Назва Закону в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, № 8, ст. 28)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 783-XIV від 30.06.99, ВВР, 1999, № 34, ст.274 - набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом про Державний бюджет України на 2000 рік

№ 2188-III від 21.12.2000, ВВР, 2001, № 8, ст.37

№ 2921-III від 10.01.2002, ВВР, 2002, № 16, ст.114

№ 34-IV від 04.07.2002, ВВР, 2002, № 35, ст.256

№ 850-IV від 22.05.2003, ВВР, 2003, № 35, ст.271

№ 5460-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 2-3, ст.41

№ 111-IX від 19.09.2019, ВВР, 2019, № 42, ст.236

№ 703-IX від 16.06.2020

№ 2801-IX від 01.12.2022

№ 2974-IX від 20.03.2023}

{У тексті Закону слово "Відомство" замінено словом "Установа" у відповідних відмінках згідно із Законом № 2188-III від 21.12.2000}

{У тексті Закону слово "обіг" замінено словом "оборот" згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

{У тексті Закону слова "зареєстрована топографія ІМС" і "зареєстрована топографія" в усіх відмінках та числах замінено словами "зареєстроване компонування" у відповідному відмінку та числі; слова "топографія ІМС", "Топографія ІМС", "Топографія" та "топографія" в усіх відмінках та числах замінено словом "компонування" у відповідному відмінку та числі згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

{У тексті Закону слова "Установа" та "заклад експертизи" в усіх відмінках замінено словом "НОІВ"; слова "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності" в усіх відмінках замінено словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності" у відповідному відмінку згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Цей Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку з набуттям і здійсненням прав на компонування напівпровідникових виробів в Україні.

{Пreamбула в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

1) автор - фізична особа, інтелектуальною, творчою працею якої створено компонування;

2) Апеляційна палата - колегіальний орган НОІВ для розгляду заперечень проти рішень НОІВ щодо набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності, заяв про визнання прав на об'єкти інтелектуальної власності недійсними повністю або частково, заяв про визнання торговельної марки добре відомою в Україні та розгляду інших питань, що належать до його компетенції відповідно до цього Закону, інших законів та нормативно-правових актів України;

{Пункт 2 частини першої статті 1 в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

3) Бюлетень - офіційний електронний бюлетень НОІВ;

4) дата першого використання компонування - дата, коли використання компонування стало відомим у галузі мікроелектроніки;

5) державна система правової охорони інтелектуальної власності - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, НОІВ і сукупність наукових, освітніх, інформаційних та інших відповідної спеціалізації державних підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

{Пункт 5 частини першої статті 1 в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

{Пункт 6 частини першої статті 1 виключено на підставі Закону № 703-IX від 16.06.2020}

7) зареєстроване компонування - компонування, відомості про яке внесено до Реєстру і на яке видано свідоцтво;

8) заявка - сукупність документів, необхідних для реєстрації компонування та видачі свідоцтва;

9) заявник - особа, яка подала заявку на реєстрацію компонування чи набула прав заявника в іншому встановленому законом порядку;

10) комерційне використання - продаж, прокат, лізинг або будь-який інший спосіб комерційного розповсюдження чи пропонування для цих цілей;

11) компонування напівпровідникового виробу (компонування) - сукупність пов'язаних зображень, певним чином зафіксованих або закодованих, які становлять тривимірну конфігурацію шарів, з яких складається напівпровідниковий виріб та в яких кожне зображення містить конфігурацію або частину конфігурації напівпровідникового виробу на будь-якій стадії його виготовлення;

12) напівпровідниковий виріб - остаточна або проміжна форма будь-якого виробу, який складається з матеріальної основи, яка включає в себе шар напівпровідникового матеріалу, має один або більше шарів, що складаються з провідникового, ізоляційного або напівпровідникового матеріалу та розміщені один по відношенню до іншого відповідно до попередньо визначеної тривимірної моделі та призначені для виконання виключно або у поєднанні з іншими функціями функції електронної схеми;

12¹) Національний орган інтелектуальної власності (далі - НОІВ) - державна організація, що входить до державної системи правової охорони інтелектуальної власності, визначена на національному рівні Кабінетом Міністрів України як така, що здійснює повноваження у сфері інтелектуальної власності, визначені цим Законом, іншими законами у сфері інтелектуальної власності, актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та статутом, і має право представляти Україну в міжнародних та регіональних організаціях;

{Частина першу статті 1 доповнено пунктом 12¹ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

13) Реєстр - Державний реєстр України компонувань напівпровідникових виробів, який ведеться в електронній формі;

14) роботодавець - особа, яка найняла працівника за трудовим договором (контрактом);

15) особа - фізична або юридична особа;

16) свідоцтво - документ, що підтверджує реєстрацію НОІВ компонування та засвідчує авторство і права на це компонування;

{Пункт 17 частини першої статті 1 виключено на підставі Закону № 703-IX від 16.06.2020}

18) Атестаційна комісія - колегіальний орган НОІВ, основною метою діяльності якого є проведення атестації осіб, які висловили намір набути право на зайняття діяльністю представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного);

{Частина першу статті 1 доповнено пунктом 18 згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

19) Апеляційна комісія - колегіальний орган НОІВ, основною метою діяльності якого є розгляд скарг кандидатів у представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені) на рішення атестаційної комісії та розгляд скарг на дії представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених).

{Частина першу статті 1 доповнено пунктом 19 згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

{Стаття 1 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003, № 5460-VI від 16.10.2012, в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

Стаття 2. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, належить:

забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері охорони прав на компонування;

визначення пріоритетних напрямів розвитку сфери охорони прав на компонування;

взаємодія та координація із центральними органами виконавчої влади, іншими органами державної влади у процесі формування та реалізації державної політики у сфері інтелектуальної власності, а також з метою посилення захисту прав інтелектуальної власності;

розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

здійснення міжнародного співробітництва у сфері правової охорони інтелектуальної власності і представлення інтересів України з питань охорони прав на компонування в міжнародних організаціях;

укладення відповідно до законодавства міжнародних договорів про співробітництво у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

забезпечення виконання міжнародних програм та реалізації проектів у сфері правової охорони інтелектуальної власності відповідно до міжнародних договорів;

забезпечення виконання зобов'язань, що випливають із членства України в міжнародних організаціях у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

взаємодія в установленому порядку з відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій;

затвердження положень про представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), про Атестаційну комісію та порядок атестації представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), про Апеляційну комісію, про Державний реєстр представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

здійснення координації діяльності НОІВ у сфері інтелектуальної власності;

здійснення контролю за дотриманням НОІВ законодавства у сфері інтелектуальної власності, використанням надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, виконує інші повноваження згідно із законом.

{Стаття 2 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000; із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 111-IX від 19.09.2019; в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 2¹. Міжнародні договори

1. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про компонування напівпровідникових виробів, то застосовуються правила міжнародного договору.

{Закон доповнено статтею 2¹ згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Стаття 2². Повноваження Національного органу інтелектуальної власності у сфері охорони прав на компонування

1. Функції НОІВ виконує юридична особа публічного права (державна організація), утворена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та визначена Кабінетом Міністрів України.

2. До владних повноважень, делегованих НОІВ, належить:

приймання заявок, проведення їх експертизи, прийняття рішень щодо них;

видача свідоцтв на компонування, здійснення державної реєстрації компонувань;

опублікування офіційних відомостей про зареєстроване компонування у Бюлетені, ведення Реєстру, внесення до нього відомостей, надання витягів та виписок в електронній та (або) паперовій формі;

здійснення міжнародного співробітництва у сфері правової охорони інтелектуальної власності і представлення інтересів України з питань охорони прав на компонування у Всесвітній організації інтелектуальної власності та інших міжнародних організаціях відповідно до законодавства;

здійснення підготовки, атестації та реєстрації представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

ведення Державного реєстру представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

інформування та надання роз'яснень щодо реалізації державної політики у сфері охорони прав на компонування.

3. НОІВ також здійснює:

інформаційну та видавничу діяльність у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

узагальнення національної та міжнародної практики застосування законодавства у сфері охорони прав на компонування, розроблення пропозицій щодо удосконалення законодавства у зазначеній сфері та подання таких пропозицій до центрального органу

виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

затвердження методичних рекомендацій щодо проведення експертизи заявок та реєстрації компонувань;

організацію та виконання робіт з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів державної системи правової охорони інтелектуальної власності;

інші функції та повноваження, передбачені цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами України, статутом.

НОІВ має право отримувати безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування необхідні для виконання покладених на нього повноважень і функцій інформацію, документи та матеріали.

4. НОІВ діє на підставі цього Закону, інших законів, актів центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та статуту, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

5. З метою забезпечення виконання НОІВ делегованих владних повноважень керівник НОІВ уповноважений на підписання документів правостановлюючого характеру.

6. Для підготовки рекомендацій з питань, що належать до компетенції НОІВ, орган проводить наукові дослідження, залучає експертів та консультантів.

7. НОІВ очолює керівник, який призначається на посаду та звільняється з посади центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Керівником НОІВ може бути громадянин України, який проживає в Україні останні п'ять років, володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, володіє однією з офіційних мов Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ), має повну вищу юридичну освіту та/або освіту у сфері інтелектуальної власності, стаж роботи у сфері інтелектуальної власності не менш як 10 років та досвід роботи на керівних посадах не менш як п'ять років.

{Абзац другий пункту 7 статті 2² із змінами, внесеними згідно із Законом № 2974-IX від 20.03.2023}

Керівником НОІВ не може бути особа, яка відповідно до рішення суду позбавлена права здійснювати діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави, або займати відповідні посади, а також піддавалася адміністративному стягненню за корупційне чи пов'язане з корупцією правопорушення протягом трьох років із дня набрання відповідним рішенням суду законної сили.

Керівник НОІВ призначається на посаду за результатами відкритого конкурсу, який проводиться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, відповідно до встановленого

порядку проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки.

Керівник НОІВ має одного першого заступника та п'ятьох заступників, які призначаються на посаду центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, за поданням керівника НОІВ.

{Абзац п'ятий пункту 7 статті 2² із змінами, внесеними згідно із Законом № 2974-IX від 20.03.2023}

8. Наглядова рада є наглядовим органом НОІВ та формується у складі:

двох представників Верховної Ради України;

двох представників центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

одного представника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах науки і освіти;

одного представника громадських організацій представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

одного представника Національної академії правових наук України.

{Абзац шостий пункту 8 статті 2² в редакції Закону № 2974-IX від 20.03.2023}

До складу наглядової ради можуть входити два представники міжнародних та/або регіональних організацій у сфері інтелектуальної власності з правом дорадчого голосу.

Персональний склад наглядової ради затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Члени наглядової ради виконують свої обов'язки на громадських засадах.

Голова наглядової ради та його заступники обираються членами наглядової ради з їх числа. Головою наглядової ради не може бути представник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

До повноважень наглядової ради належить здійснення нагляду за фінансово-господарською діяльністю НОІВ, виконанням кошторису, використанням коштів, що формуються з надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Наглядова рада має право:

запитувати у НОІВ будь-яку інформацію, крім інформації з обмеженим доступом, та отримувати таку інформацію;

заслуховувати звіти керівника НОІВ про стан виконання НОІВ його повноважень, про здійснення фінансово-господарської діяльності, виконання кошторису, використання

коштів, що формуються з надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також плани діяльності НОІВ;

подавати НОІВ рекомендації, обов'язкові для розгляду;

повідомляти центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, про виявлені порушення.

Строк повноважень членів наглядової ради, крім голови, становить два роки і може бути подовжений не більш як на один строк. У разі закінчення строку повноважень члена наглядової ради відповідний орган чи організація, що його делегували, у місячний строк делегує до складу наглядової ради нового представника або приймає рішення про подовження строку повноважень члена наглядової ради.

Повноваження члена наглядової ради можуть бути достроково припинені за поданням органу, що його делегував. Повноваження члена наглядової ради також припиняються за ініціативою наглядової ради у разі:

подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я;

припинення відносин з органом, що його делегував;

набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

застосування адміністративного стягнення за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення.

Орган, що делегував члена наглядової ради, повноваження якого припинено достроково, зобов'язаний делегувати до складу наглядової ради нового представника у місячний строк з дня дострокового припинення повноважень попереднього представника.

Наглядова рада діє відповідно до цього Закону та положення про наглядову раду, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Формою роботи наглядової ради є засідання, за результатами проведення якого складається протокол, копія якого надсилається до НОІВ та до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Засідання наглядової ради вважається правомочним, якщо на ньому присутня проста більшість членів наглядової ради.

Розміщення та організаційно-матеріальне забезпечення наглядової ради здійснюється НОІВ.

9. НОІВ щороку публікує на своєму офіційному веб-сайті фінансову звітність, зокрема річну фінансову звітність, аудиторські висновки щодо річної фінансової звітності, звіт про свою діяльність, у тому числі про виконання кошторису, та кошторис на наступний рік.

Фінансова або консолідована фінансова звітність НОІВ підлягає аудиту, що проводиться за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

10. НОІВ не може мати на меті одержання прибутку від своєї діяльності. Фінансування діяльності НОІВ здійснюється за рахунок надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності.

НОІВ здійснює закупівлі товарів, робіт і послуг у порядку та з використанням процедур, встановлених [Законом України "Про публічні закупівлі"](#).

11. На документи, що приймає або затверджує відповідно до цього Закону НОІВ, накладається кваліфікований електронний підпис відповідно до вимог законів України ["Про електронні документи та електронний документообіг"](#) та ["Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги"](#). Подання документів в електронній формі до НОІВ та видача ним документів в електронній формі здійснюються відповідно до вимог законів України ["Про електронні документи та електронний документообіг"](#), ["Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги"](#), цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 11 статті 2² в редакції Закону № 2801-IX від 01.12.2022}

{Закон доповнено статтею 2² згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 2³. Гарантії незалежності Апеляційної палати та експертів Національного органу інтелектуальної власності

1. Діяльність Апеляційної палати ґрунтується на принципах законності, неупередженості, незалежності, прозорості, достовірності, колегіальності, кваліфікованого кадрового забезпечення.

2. Основними засадами розгляду Апеляційною палатою заперечень, заяв є верховенство права, законність, рівність учасників розгляду перед законом і Апеляційною палатою.

3. Повноваження Апеляційної палати, вимоги до її членів, порядок розгляду Апеляційною палатою заперечень проти рішень НОІВ щодо набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності, порядок організаційного та технічного забезпечення діяльності Апеляційної палати та вирішення інших питань, що належать до її компетенції, визначаються Регламентом Апеляційної палати, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

4. Незалежність експерта НОІВ та правильність його висновку забезпечуються шляхом: дотримання встановленого законодавством порядку призначення та проведення експертизи;

заборони втручання будь-кого у процес проведення експертизи;

створення умов, необхідних для діяльності експерта НОІВ, його матеріального, соціального та іншого забезпечення;

забезпечення можливості перегляду Апеляційною палатою висновків експертизи;

забезпечення можливості заявника та третіх осіб брати у передбачених законом випадках участь у проведенні експертизи.

{Закон доповнено статтею 2³ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 2⁴. Атестаційна комісія

1. Атестаційна комісія є колегіальним органом НОІВ, що утворюється з метою визначення рівня фахової підготовленості осіб, які висловили намір набути право на зайняття діяльністю представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного).

2. До складу Атестаційної комісії входять працівники НОІВ, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені), які мають досвід практичної роботи у сфері правової охорони інтелектуальної власності не менш як 10 років.

3. Повноваження Атестаційної комісії, її склад, порядок формування, вимоги до її членів, строк повноважень та правила і процедури її діяльності визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

4. Атестаційна комісія діє на підставі цього Закону та положення, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Закон доповнено статтею 2⁴ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 2⁵. Апеляційна комісія

1. Апеляційна комісія є колегіальним органом НОІВ, що утворюється з метою розгляду скарг кандидатів у представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені) на рішення Атестаційної комісії, скарг на дії представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), а також з метою здійснення контролю за дотриманням патентними повіреними вимог законодавства.

2. До складу Апеляційної комісії входять працівники НОІВ, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, видатні науковці, які працюють у сфері інтелектуальної власності, та представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені), які мають досвід практичної роботи у сфері правової охорони інтелектуальної власності не менш як 10 років.

3. Повноваження Апеляційної комісії, її склад, порядок формування, вимоги до її членів, строк повноважень та правила і процедури її діяльності визначаються центральним

органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

4. Апеляційна комісія діє на підставі цього Закону та положення, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Закон доповнено статтею 2⁵ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 3. Права та обов'язки іноземних та інших осіб

1. Іноземці, особи без громадянства та іноземні юридичні особи мають рівні з громадянами і юридичними особами України права, передбачені цим Законом, відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Іноземці, особи без громадянства, іноземні юридичні особи та інші особи, що мають місце постійного проживання чи постійне місцезнаходження поза межами України, у відносинах з НОІВ реалізують свої права через представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), зареєстрованих згідно з положенням, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Стаття 3 в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

Розділ II ПРАВОВА ОХОРОНА КОМПОНУВАННЯ НАПІВПРОВІДНИКОВОГО ВИРОБУ

{Назва розділу II в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

Стаття 4. Умови надання правової охорони

{Назва статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

1. Держава здійснює правову охорону компонування шляхом її реєстрації в НОІВ.

Особливості охорони прав на компонування, віднесені до державної таємниці, визначаються окремим законодавством.

2. Цим Законом не охороняються права на ідеї, способи, системи, технології або закодовану інформацію, які можуть бути втілені в компонуванні.

3. Набуття права на компонування засвідчується свідоцтвом. Строк дії свідоцтва становить десять років, що відліковуються від найбільш ранньої з таких дат:

закінчення календарного року, в якому компонування було вперше використане на комерційній основі будь-де у світі;

закінчення календарного року, в якому була подана належним чином оформлена заявка на реєстрацію.

Дія реєстрації припиняється достроково в разі визнання такої реєстрації недійсною відповідно до **статті 20** цього Закону.

{Пункт 3 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003; в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

4. Обсяг прав на компонування визначається сукупністю пов'язаних зображень компонування на матеріальному носії.

{Пункт 4 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Стаття 5. Умови охороноздатності компонування

1. Компонування відповідає умовам охороноздатності, якщо воно є оригінальним.

{Пункт 1 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

2. Компонування визнається оригінальним, якщо воно не створене шляхом прямого відтворення (копіювання) іншого компонування і не було відоме у галузі мікроелектроніки до дати подання заявки до НОІВ або до дати першого використання компонування.

{Пункт 2 статті 5 в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

3. Компонування, яке містить елементи, відомі в галузі мікроелектроніки на дату подання заявки до НОІВ або на дату першого використання компонування, може бути визнане оригінальним тільки в тому разі, якщо сукупність таких елементів у цілому відповідає вимогам пункту 2 цієї статті.

{Пункт 3 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

4. На визнання компонування оригінальним не впливає розкриття інформації про нього автором або особою, яка одержала від автора прямо чи опосередковано таку інформацію, якщо строк від дати розкриття інформації до дати подання до НОІВ заявки на реєстрацію цього компонування не перевищує двох років. При цьому обов'язок доведення обставин розкриття інформації, достовірності дати розкриття інформації та першого використання компонування покладається на заінтересовану особу.

{Пункт 4 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

5. Не може бути визнане оригінальним те компонування, заявка на реєстрацію якого подана до НОІВ пізніше ніж через два роки від дати його першого використання.

{Пункт 5 статті 5 в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

Розділ III ПРАВО НА РЕЄСТРАЦІЮ КОМПОНУВАННЯ

Стаття 6. Право автора

1. Право на реєстрацію компонування має автор або його спадкоємець, якщо інше не передбачено цим Законом.

{Пункт 1 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

2. Автори, які спільно створили компонування, мають однакові права на реєстрацію компонування, якщо інше не передбачено угодою між ними.

3. Автору компонування належить право авторства, яке є невідчужуваним особистим правом і охороняється безстроково.

Особам, які при створенні компонування надавали авторові лише технічну, організаційну чи матеріальну допомогу або сприяли оформленню матеріалів для одержання правового захисту, але не внесли особистого творчого вкладу у створення компонування, право авторства не належить.

4. У разі перегляду умов угоди щодо складу авторів НОІВ за спільним клопотанням осіб, зазначених у заявці як автори, а також авторів, не зазначених у заявці як такі, вносить зміни до відповідних документів у порядку, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Статтю 6 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003, із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

Стаття 7. Право роботодавця

1. Право на реєстрацію компонування і усі права, що з цієї реєстрації випливають, має роботодавець автора компонування, якщо компонування створено у зв'язку з виконанням службових обов'язків чи за спеціальним дорученням роботодавця за умови, що трудовим договором (контрактом) не передбачено інше.

{Пункт 1 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

2. Автор компонування, створеного у зв'язку з виконанням службових обов'язків чи за спеціальним дорученням роботодавця, зобов'язаний подати роботодавцю письмове повідомлення про створене ним компонування разом з матеріалами, що відображають компонування досить ясно і повно.

{Абзац перший пункту 2 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Якщо роботодавець протягом чотирьох місяців від дати одержання письмового повідомлення автора не подасть заявки до НОІВ чи не прийме рішення про збереження компонування як конфіденційної інформації, про що він зобов'язаний повідомити письмово автора, то право на реєстрацію компонування переходить до автора.

{Абзац другий пункту 2 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

3. У разі коли роботодавець використав своє право на реєстрацію компонування чи на збереження його як конфіденційної інформації, автор має право на винагороду відповідно до економічної цінності компонування та іншої вигоди, яку одержав чи міг би одержати роботодавець.

{Абзац перший пункту 3 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Винагорода авторові виплачується у розмірі та на умовах, що визначаються письмовою угодою між автором і роботодавцем, яка укладається не пізніше чотирьох місяців від дати одержання роботодавцем повідомлення.

Спори щодо умов одержання автором від роботодавця винагороди та її розміру розв'язуються у судовому порядку.

Стаття 8. Право першого заявника

Якщо до НОІВ надійшло дві чи більше заявок на одне і те ж компонування від різних заявників, то право на реєстрацію компонування належить тому заявнику, заявка якого має більш ранню дату подання до НОІВ або, якщо заявлено дату першого використання компонування, то більш ранню дату першого використання, за умови, що вказана заявка не вважається відкликаною, не відкликана або за нею НОІВ не прийнято рішення про відмову в реєстрації компонування, можливості оскарження якого вичерпані.

{Стаття 8 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 111-IX від 19.09.2019}

Розділ IV ПОРЯДОК РЕЄСТРАЦІЇ КОМПОНУВАННЯ

Стаття 9. Заявка на реєстрацію компонування

1. Особа, яка бажає зареєструвати компонування і має на це право, подає до НОІВ заявку на реєстрацію. Заявка на реєстрацію компонування може бути подана двома і більше особами.

Заявка може подаватися у паперовій або електронній формі. Спосіб подання заявки обирає заявник.

{Пункт 1 статті 9 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

За заявками, поданими в електронній формі, здійснюється електронне діловодство відповідно до вимог [Закону України "Про електронні документи та електронний документообіг"](#), цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. На заявки в електронній формі накладається кваліфікований електронний підпис або удосконалений електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті відкритого ключа заявника (представника у справах інтелектуальної власності чи іншої довіреної особи заявника), відповідно до вимог [Закону України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги"](#).

{Пункт 1 статті 9 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019; в редакції Закону № 2801-IX від 01.12.2022}

2. За дорученням заявника заявку на реєстрацію може бути подано через представника у справах інтелектуальної власності або іншу довірену особу. Довіреною особою заявника не може бути працівник НОІВ.

{Пункт 2 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

3. Заявка на реєстрацію компонування повинна стосуватися тільки одного компонування.

{Пункт 3 статті 9 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003; із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

4. Заявка на реєстрацію складається українською мовою і повинна містити:
заяву про реєстрацію компонування;
матеріали, що ідентифікують компонування.

5. З метою ідентифікації компонування, яке не використовувалося до дати подання заявки, до НОІВ подаються в одному примірнику матеріали, що дають вичерпну інформацію щодо компонування.

{Пункт 5 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законами № 111-IX від 19.09.2019, № 703-IX від 16.06.2020}

6. З метою ідентифікації компонування, яке використовувалося до дати подання заявки, до НОІВ разом із заявкою подаються зразки напівпровідникових виробів, що включають дане компонування, у такому вигляді, в якому його введено в оборот. У цьому разі заява повинна містити також відомості про дату, коли компонування вперше було використано, а матеріали - основні технічні характеристики зразка напівпровідникового виробу.

{Пункт 6 статті 9 в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019; із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

7. Якщо подані матеріали, що ідентифікують компонування, містять інформацію про будь-який шар компонування або його частину, яка, на думку заявника, є конфіденційною, то даний шар у цілому або відповідну його частину може бути вилучено і включено до складу матеріалів, що ідентифікують компонування, в закодованій формі.

8. Подані заявником матеріали, що ідентифікують компонування, і зразки напівпровідникових виробів, що включають дане компонування, зберігаються НОІВ шість років після закінчення дії реєстрації. По закінченні цього терміну ідентифікаційні матеріали та зразки напівпровідникових виробів повертаються власнику права на його вимогу, а за відсутності такої вимоги - знищуються.

{Пункт 8 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

9. У заяві про реєстрацію компонування необхідно вказати заявника (заявників) та його (їх) адресу, а також автора (авторів).

Якщо заявників два і більше, то у заяві може бути зазначено, на адресу котрого з них належить надіслати свідоцтво.

Автор має право вимагати, щоб його не згадували як автора в публікації НОІВ.

10. Складання і подання заявки здійснюються відповідно до правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 10 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012, в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

11. За подання заявки сплачується збір. Зазначений збір сплачується до спливу двох місяців від дати подання заявки. Цей строк продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

{Пункт 11 статті 9 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003; із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Стаття 10. Дата подання заявки

1. Датою подання заявки є дата одержання НОІВ заявки, що відповідає вимогам **пунктів 4-6** статті 9 цього Закону.

2. Дата подання заявки встановлюється згідно з **пунктами 8 та 9** статті 11 цього Закону.

{Стаття 10 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 11. Експертиза заявки

1. Експертиза заявки проводиться НОІВ відповідно до цього Закону та **правил**, встановлених на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 1 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 703-IX від 16.06.2020}

2. НОІВ здійснює інформаційну діяльність, необхідну для проведення експертизи заявок, і є центром міжнародного обміну виданнями відповідно до Конвенції про міжнародний обмін виданнями, прийнятої 3 грудня 1958 року Генеральною конференцією Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

3. Кінцеві результати експертизи заявки, що не вважається відкликаною або не відкликана, відображаються в обґрунтованому висновку експертизи за заявкою. На підставі такого висновку НОІВ приймає рішення про реєстрацію компонування або про відмову в реєстрації компонування. Рішення НОІВ разом з висновком експертизи надсилається заявнику.

Заявник має право протягом місяця від дати одержання ним рішення НОІВ разом з висновком експертизи затребувати копії матеріалів, що протиставлені заявці. Ці копії надсилаються заявнику протягом місяця.

{Пункт 3 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

4. Заявник має право з власної ініціативи чи на запрошення НОІВ особисто або через свого представника брати участь у встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, порядку в розгляді питань, що виникли під час проведення експертизи.

{Пункт 4 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

5. Заявник має право вносити до заявки виправлення помилок та зміни свого імені (найменування) і своєї адреси, адреси для листування, імені та адреси свого представника.

Заявник може вносити до заявки зміни, пов'язані зі зміною особи заявника, за умови згоди зазначених у заявці інших заявників. Такі зміни може за згодою всіх заявників вносити також особа, яка бажає стати заявником.

Ці виправлення та зміни враховуються в матеріалах заявки, якщо вони одержані НОІВ не пізніше одержання ним документа про сплату державного мита за реєстрацію компонування напівпровідникового виробу.

{Абзац третій пункту 5 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

За подання заявки про виправлення помилки або про внесення будь-якої із зазначених змін сплачується збір, за умови, що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від подавця заявки обставини.

6. НОІВ може вимагати від заявника надання додаткових матеріалів, якщо без них проведення експертизи неможливе, або у разі виникнення обґрунтованих сумнівів у достовірності будь-яких відомостей чи елементів, що містяться в матеріалах заявки.

{Абзац перший пункту 6 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Заявник має право протягом місяця від дати одержання ним повідомлення чи висновку експертизи із вимогою про надання додаткових матеріалів затребувати від НОІВ копії матеріалів, що протиставлені заявці.

{Абзац другий пункту 6 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Додаткові матеріали повинні бути подані заявником протягом двох місяців від дати одержання ним повідомлення чи висновку експертизи або копій матеріалів, що протиставлені заявці. Якщо заявник не подасть додаткові матеріали у встановлений строк, то заявка вважається відкликаною, про що йому надсилається повідомлення. Строк подання додаткових матеріалів продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання. Якщо строк подання додаткових матеріалів пропущений з поважних причин, права заявника щодо заявки відновлюються, якщо протягом шести місяців від його спливу буде подано відповідне клопотання разом з додатковими матеріалами та сплачено збір за його подання.

{Абзац третій пункту 6 статті 11 в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019; із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

7. Під час проведення експертизи:

встановлюється дата подання заявки на підставі **статті 10** цього Закону;

визначається, чи є об'єкт, що заявляється, компонуванням;

заявка перевіряється на відповідність формальним вимогам **статті 9** цього Закону та правилам, встановленим на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

сплачений збір за подання заявки перевіряється на відповідність встановленим вимогам.

{Абзац п'ятий пункту 7 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

{Пункт 7 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

8. За відповідності матеріалів заявки вимогам **статті 10** цього Закону та сплаченого збору за подання заявки встановленим вимогам заявнику надсилається повідомлення про встановлену дату подання заявки.

{Пункт 8 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

9. У разі невідповідності матеріалів заявки вимогам **статті 10** цього Закону заявнику негайно надсилається про це повідомлення. Якщо невідповідність усунуто протягом двох місяців від дати одержання заявником повідомлення, то датою подання заявки вважається дата одержання НОІВ виправлених матеріалів. В іншому разі заявка вважається неподаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

10. У разі порушення вимог **пункту 11** статті 9 цього Закону заявка вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

11. Якщо є підстави вважати, що заявлений об'єкт належить до об'єктів, зазначених у **пункті 2** статті 4 цього Закону, або документи заявки не відповідають формальним вимогам **статті 9** цього Закону та правил, встановлених на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, чи сплачений збір за подання заявки не відповідає встановленим вимогам, то НОІВ надсилає заявнику про це обгрунтований попередній висновок з пропозицією надати мотивовану відповідь з усуненням, у разі необхідності, зазначених у висновку недоліків.

{Абзац перший пункту 11 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Відповідь заявника надається у строк, встановлений **пунктом 6** цієї статті для додаткових матеріалів, та береться до уваги під час підготовки висновку експертизи за заявкою.

{Пункт 11 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

12. У разі відмови в реєстрації компонування надані заявником матеріали, що ідентифікують компонування, і зразки напівпровідникових виробів, що включають дане компонування, зберігаються протягом року від дати прийняття рішення про відмову в реєстрації компонування. Після цього строку на вимогу заявника зазначені матеріали повертаються заявнику, а за відсутності такої вимоги вони знищуються.

{Пункт 12 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

{Стаття 11 в редакції Законів № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 12. Реєстрація компонування

1. Після прийняття рішення про реєстрацію заявленого компонування НОІВ здійснює реєстрацію заявленого компонування, для чого вносить до Реєстру відповідні відомості.

Порядок ведення Реєстру і склад відомостей, що містяться в Реєстрі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 1 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

2. Державна реєстрація компонування здійснюється за наявності документа про сплату державного мита за реєстрацію компонування напівпровідникового виробу і сплаченого збору за публікацію про реєстрацію компонування. Зазначені мито та збір сплачуються після надходження до заявника рішення про реєстрацію компонування.

Якщо протягом трьох місяців від дати одержання заявником рішення про реєстрацію заявленого компонування документ про сплату державного мита за реєстрацію компонування напівпровідникового виробу і збір за публікацію про реєстрацію компонування в розмірі та порядку, визначених законодавством, до НОІВ не надійшли, заявка вважається відкликаною.

Строк надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію компонування напівпровідникового виробу і сплати збору за публікацію про реєстрацію компонування продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання. Якщо строк надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію компонування напівпровідникового виробу і сплати збору за публікацію про реєстрацію компонування пропущений з поважних причин, права заявника щодо заявки відновлюються, якщо протягом шести місяців від його спливу буде подано відповідне клопотання разом з документом про сплату державного мита за реєстрацію компонування, про сплату збору за публікацію про реєстрацію компонування та про сплату збору за подання клопотання.

{Пункт 2 статті 12 в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

3. Після внесення до Реєстру відомостей щодо реєстрації компонування будь-яка особа має право ознайомитися з ними у порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та одержати відповідно до свого клопотання виписку з Реєстру щодо відомостей про компонування, за умови сплати збору за подання цього клопотання.

{Пункт 3 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

4. Помилки у внесених до Реєстру відомостях виправляються за ініціативою власника свідоцтва або НОІВ.

До Реєстру за ініціативою власника свідоцтва можуть бути внесені зміни згідно з установленим переліком можливих змін.

{Абзац другий пункту 4 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

За подання заяви про виправлення помилки або про внесення будь-якої із зазначених змін сплачується збір, за умови що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від подавця заяви обставини.

{Пункт 4 статті 12 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

5. Реєстрація компонування здійснюється під відповідальність заявника за її охороноздатність.

{Стаття 12 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 13. Публікація відомостей про реєстрацію

1. Одночасно з державною реєстрацією компонування здійснюється публікація в Бюлетені відомостей про реєстрацію компонування, визначених в установленому порядку.

{Пункт 1 статті 13 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003; із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

2. Після опублікування офіційних відомостей про зареєстроване компонування будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки у порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. За ознайомлення з матеріалами заявки сплачується збір.

{Пункт 2 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 5460-VI від 16.10.2012}

3. У разі виявлення в опублікованих відомостях очевидних помилок заявник має право звернутися до НОІВ з клопотанням про їх виправлення.

Стаття 14. Видача свідоцтва

1. НОІВ видає заявнику свідоцтво у місячний строк після реєстрації компонування.

Якщо заявка подана кількома заявниками, їм видається одне свідоцтво і надсилається тому заявникові, адреса якого з цією метою зазначена у заяві, а при відсутності такого зазначення - першому заявникові за списком вказаних у заяві заявників.

2. **Форма** свідоцтва і зміст зазначених у ньому відомостей визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Текст у свідоцтві наводиться українською мовою.

{Пункт 2 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

3. До виданого свідоцтва на вимогу його власника НОІВ вносить виправлення очевидних помилок та публікує офіційні відомості про такі виправлення.

4. У випадку втрати чи зіпсування свідоцтва його власнику видається дублікат свідоцтва у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. За видачу дубліката свідоцтва сплачується збір.

{Статтю 14 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

{Пункт 4 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

Стаття 15. Оскарження рішення за заявкою

1. Заявник може оскаржити рішення НОІВ за заявкою у судовому порядку, а також до Апеляційної палати протягом двох місяців від дати одержання рішення НОІВ чи копій матеріалів, затребуваних відповідно до **пункту 3** статті 11 цього Закону.

{Пункт 2 статті 15 виключено на підставі Закону № 111-IX від 19.09.2019}

3. Право оскаржити рішення НОІВ до Апеляційної палати втрачається у разі сплати державного мита за реєстрацію компонування напівпровідникового виробу.

{Пункт 3 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

4. Оскарження рішення НОІВ до Апеляційної палати здійснюється шляхом подання заперечення проти рішення у порядку, встановленому цим Законом та на його основі регламентом Апеляційної палати, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. За подання заперечення сплачується збір. Якщо збір не сплачено у строк, зазначений у **пункті 1** цієї статті, заперечення вважається неподаним, про що заявнику надсилається повідомлення.

{Пункт 4 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

5. У разі одержання Апеляційною палатою заперечення та документа про сплату збору за подання заперечення діловодство за заявкою зупиняється до затвердження рішення Апеляційної палати.

6. Заперечення проти рішення НОІВ за заявкою розглядається згідно з регламентом Апеляційної палати, протягом двох місяців від дати одержання заперечення та документа про сплату збору за подання заперечення, в межах мотивів, викладених заявником у запереченні та під час його розгляду. Строк розгляду заперечення продовжується за ініціативою заявника, але не більше ніж на два місяці, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

7. За результатами розгляду заперечення Апеляційна палата приймає мотивоване рішення, що затверджується наказом НОІВ та надсилається заявнику.

У разі задоволення заперечення повністю або частково з причин порушення процедури експертизи збір за подання заперечення підлягає поверненню.

{Абзац другий пункту 7 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

{Пункт 8 статті 15 виключено на підставі Закону № 111-IX від 19.09.2019}

9. Рішення Апеляційної палати заявник може оскаржити у судовому порядку протягом двох місяців від дати одержання рішення.

10. Рішення Апеляційної палати набирають чинності з дати затвердження наказом НОІВ та підлягають оприлюдненню в повному обсязі на офіційному вебсайті НОІВ.

{Статтю 15 доповнено пунктом 10 згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

{Стаття 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2188-III від 21.12.2000, в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Розділ V

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ, ЩО ВИПЛИВАЮТЬ З РЕЄСТРАЦІЇ КОМПОНУВАННЯ

Стаття 16. Права, що випливають з реєстрації компонування

1. Права, що випливають із реєстрації компонування, набирають чинності з дати, наступної за датою його державної реєстрації.

{Пункт 1 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

2. Реєстрація компонування надає власнику зареєстрованого компонування право використовувати компонування на свій розсуд, якщо таке використання не порушує прав інших власників зареєстрованого компонування.

{Пункт 2 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

3. Реєстрація надає власнику зареєстрованого компонування виключне право:

{Абзац перший пункту 3 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

забороняти іншим особам комерційне використання чи імпорт із цією метою компонування без його дозволу, за винятком випадків, коли таке використання не визнається згідно з **статтею 17** цього Закону порушенням прав власника зареєстрованого компонування;

{Абзац другий пункту 3 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

передавати на підставі договору права на компонування будь-якій особі, яка стає правонаступником власника зареєстрованого компонування;

{Абзац третій пункту 3 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

видавати будь-якій особі дозвіл (ліцензію) на використання зареєстрованого компонування на підставі ліцензійного договору.

Під використанням компонування слід розуміти:

відтворення компонування;

{Абзац шостий пункту 3 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

виготовлення напівпровідникових виробів із застосуванням даного компонування;

{Абзац сьомий пункту 3 статті 16 в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

виготовлення будь-яких виробів, що містять такі напівпровідникові вироби;

{Абзац восьмий пункту 3 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

ввезення таких напівпровідникових виробів та виробів, що їх містять, на митну територію України;

{Абзац дев'ятий пункту 3 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

пропонування для продажу, в тому числі через Інтернет, продаж та інше введення в цивільний оборот або зберігання в зазначених цілях напівпровідникових виробів, виготовлених із застосуванням компонування, та будь-яких виробів, що містять такі напівпровідникові вироби.

{Абзац десятий пункту 3 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 34-IV від 04.07.2002; в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003; із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Напівпровідниковий виріб визнається виготовленим із застосуванням зареєстрованого компонування, якщо при цьому використано всі елементи, які визначають компонування оригінальним.

{Абзац одинадцятий пункту 3 статті 16 в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

4. Взаємовідносини під час використання зареєстрованого компонування, свідоцтво на яке належить кільком особам, визначаються угодою між ними.

{Абзац перший пункту 4 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

У разі відсутності такої угоди кожний власник прав на зареєстроване компонування може використовувати його на свій розсуд, але жоден з них не має права давати дозвіл (ліцензію) на використання зареєстрованого компонування та передавати права на зареєстроване компонування будь-якій іншій особі без згоди решти власників.

{Абзац другий пункту 4 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

5. Договір про передачу права власності на компонування і ліцензійний договір вважаються дійсними, якщо вони укладені у письмовій формі і підписані сторонами.

Сторона договору має право на офіційне загальнодоступне інформування інших осіб про передачу права власності на компонування або видачу ліцензії на використання компонування. Таке інформування здійснюється шляхом публікації в Бюлетені відомостей в обов'язку та порядку, встановлених НОІВ, з одночасним внесенням їх до Реєстру.

{Абзац другий пункту 5 статті 16 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003; із змінами, внесеними згідно із Законами № 111-IX від 19.09.2019, № 703-IX від 16.06.2020}

За опублікування зазначених відомостей та запропонованих стороною договору змін до відомостей про видачу ліцензії сплачуються збори.

{Абзац пункту 5 статті 16 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

{Пункт 5 статті 16 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000; із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

6. Права, що випливають із реєстрації компонування, не зачіпають будь-які інші особисті майнові чи немайнові права автора компонування.

7. Власник прав на зареєстроване компонування або його правонаступник має право сповіщати про реєстрацію компонування шляхом позначення компонування або виробів, що містять таке компонування, виділеною літерою "Т" із зазначенням дати початку строку дії права на використання компонування та інформації, яка надає можливість ідентифікувати власника прав.

{Пункт 7 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Стаття 17. Дії, які не визнаються порушенням прав на зареєстроване компонування

1. Не визнається порушенням прав, що надаються реєстрацією компонування, використання зареєстрованого компонування:

у конструкції чи в процесі експлуатації транспортного засобу іноземної держави, який тимчасово або випадково знаходиться у водах, повітряному просторі чи на території України, за умови, що зареєстроване компонування використовується лише для потреб зазначеного засобу;

без комерційної мети;

з науковою метою або в порядку експерименту;

відтворення компонування з метою аналізу, оцінки або вивчення концепцій, процесів, систем чи методів, втілених у компонуванні, або самого компонування;

{Пункт 1 статті 17 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

за надзвичайних обставин (стихійне лихо, катастрофа, епідемія, епізоотія тощо) з повідомленням про таке використання власника прав на компонування одразу як це стане практично можливим та виплатою йому відповідної компенсації.

{Абзац пункту 1 статті 17 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

2. Не визнається порушенням прав, що надаються реєстрацією компонування, ввезення на митну територію України, пропонування для продажу, продаж, зберігання в зазначених цілях або інше введення в оборот напівпровідникових виробів, виготовлених із застосуванням зареєстрованого компонування, і будь-яких виробів, що містять такі напівпровідникові вироби, якщо вони придбані законним шляхом.

{Абзац перший пункту 2 статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Напівпровідниковий виріб із зареєстрованим компонуванням та виробу, що містять такі напівпровідникові вироби, вважаються придбаними будь-якою особою законним шляхом, якщо вони після виготовлення були введені в оборот власником прав на дане зареєстроване компонування чи за його дозволом.

{Абзац другий пункту 2 статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

3. Не визнається порушенням прав, що надаються реєстрацією компонування, використання напівпровідникового виробу будь-якою особою, яка придбала напівпровідниковий виріб і при цьому не знала і не могла знати, що цей напівпровідниковий виріб або виріб, що його містить, були виготовлені та введені в оборот з порушенням прав, що надаються реєстрацією компонування. Проте після одержання відповідного повідомлення від власника прав зазначена особа повинна припинити використання напівпровідникового виробу або виплатити йому компенсацію, розмір якої встановлюється за згодою сторін. Спори щодо компенсації та порядку її виплати розв'язуються у судовому порядку.

{Пункт 3 статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

4. Будь-яка особа, яка добросовісно використовувала компонування до дати подання заявником до НОІВ заявки на реєстрацію компонування чи здійснила значну і серйозну підготовку для такого використання, зберігає право попереднього користувача цього компонування.

{Абзац перший пункту 4 статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Право попереднього користувача може передаватися або переходити до іншої особи тільки разом з підприємством чи діловою практикою або тією частиною підприємства чи ділової практики, в яких було використано заявлене компонування чи здійснено значну і серйозну підготовку для такого використання.

{Абзац другий пункту 4 статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

5. Не визнається порушенням прав, що надаються реєстрацією компонування, використання іншого компонування, що відповідає вимогам частин **другої** і **третьої** статті 5 цього Закону та створене за результатами аналізу, оцінки або вивчення концепцій, процесів, систем чи методів, втілених у зареєстрованому компонуванні.

{Статтю 17 доповнено пунктом 5 згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Стаття 18. Обов'язки власника прав на зареєстроване компонування

1. Власник прав на зареєстроване компонування повинен добросовісно користуватися правом, що надається реєстрацією.

{Пункт 1 статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

2. Якщо зареєстроване компонування не використовується в Україні протягом трьох років від дати публікації офіційних відомостей про реєстрацію або від дати, коли

використання компонування було припинено, то будь-яка особа, яка має бажання і виявляє готовність використовувати компонування, у разі відмови власника прав на зареєстроване компонування від укладення ліцензійного договору, може звернутися до суду із заявою про надання їй дозволу на використання зареєстрованого компонування.

3. Якщо власник прав на зареєстроване компонування не доведе, що факт невикористання зареєстрованого компонування зумовлений поважними причинами, суд може винести рішення про надання дозволу заінтересованій особі на використання зареєстрованого компонування з визначенням обсягу його використання, строку дії дозволу, розміру та порядку виплати винагороди власнику прав.

{Пункт 3 статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

Стаття 19. Використання зареєстрованого компонування без дозволу власника прав на нього

{Назва статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

1. З метою забезпечення здоров'я населення, екологічної безпеки та інших інтересів суспільства Кабінет Міністрів України може дозволити використання зареєстрованого компонування визначеній ним особі без згоди власника прав на компонування у разі його безпідставної відмови видати ліцензію на її використання. При цьому:

- 1) дозвіл на таке використання надається виходячи з конкретних обставин;
 - 2) обсяг і тривалість такого використання визначаються цілком наданого дозволу, воно має бути лише некомерційним використанням органами державної влади чи виправленням антиконкурентної практики за рішенням відповідного органу державної влади;
 - 3) дозвіл на таке використання не позбавляє власника прав на зареєстроване компонування права надавати дозволи на її використання;
 - 4) право на таке використання не передається, крім випадку, коли воно передається разом з тією частиною підприємства чи ділової практики, в якій здійснюється це використання;
 - 5) використання дозволяється в першу чергу для забезпечення потреб внутрішнього ринку;
 - 6) про надання дозволу на використання зареєстрованого компонування власнику прав на нього надсилається повідомлення одразу, як це стане практично можливим;
- {Підпункт 6 пункту 1 статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}*
- 7) дозвіл на використання відміняється, якщо перестають існувати обставини, через які його видано;
 - 8) власнику прав на зареєстроване компонування сплачується адекватна компенсація відповідно до економічної цінності компонування.

2. Рішення Кабінету Міністрів України про надання дозволу на використання зареєстрованого компонування, строк і умови його надання, відміну дозволу на

використання, розмір та порядок виплати винагороди власнику прав на зареєстроване компонування можуть бути оскаржені в судовому порядку.

{Стаття 19 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Розділ VI

ВИЗНАННЯ РЕЄСТРАЦІЇ КОМПОНУВАННЯ НЕДІЙСНОЮ

Стаття 20. Визнання реєстрації компонування недійсною

1. Реєстрація компонування може бути визнана у судовому порядку недійсною у разі:
 - а) невідповідності зареєстрованого компонування умовам охороноздатності, визначеним **статтею 5** цього Закону;
 - б) порушення вимог **пункту 2** статті 24 цього Закону;
 - в) реєстрації компонування внаслідок подання заявки з порушенням прав інших осіб.

{Пункт 1 статті 20 доповнено підпунктом "в" згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

{Пункт 2 статті 20 виключено на підставі Закону № 850-IV від 22.05.2003}

3. При визнанні реєстрації компонування недійсною НОІВ повідомляє про це у Бюлетені.

{Пункт 3 статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 111-IX від 19.09.2019}

4. Реєстрація компонування, визнана недійсною, вважається такою, що не набрала чинності, від дати реєстрації компонування.

{Стаття 20 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000}

Розділ VII

ЗАХИСТ ПРАВ

Стаття 21. Порушення прав власника зареєстрованого компонування

1. Порушенням прав власника зареєстрованого компонування, що тягне за собою відповідальність згідно з чинним законодавством України, вважається будь-яке посягання на його права, передбачені **статтею 16** цього Закону.

2. На вимогу власника прав на зареєстроване компонування таке порушення повинно бути припинено, а порушник зобов'язаний відшкодувати власнику прав завдану майнову шкоду шляхом відшкодування збитків чи виплати компенсації та/або завдану немайнову (моральну) шкоду.

{Абзац перший пункту 2 статті 21 в редакції Закону № 2974-IX від 20.03.2023}

Розмір відшкодування збитків визначається судом з урахуванням упущеної вигоди або доходу, отриманого порушником внаслідок порушення ним прав власника зареєстрованого компонування.

{Пункт 2 статті 21 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2974-IX від 20.03.2023}

Розмір компенсації визначається судом на підставі обсягу порушення, вини порушника та інших обставин, що мають істотне значення. При цьому розмір компенсації не може бути меншим ніж розмір винагороди, яка була б сплачена за надання дозволу на використання прав на свідоцтво, щодо якого виник спір. У разі якщо порушення прав на зареєстроване компонування відбулося ненавмисно і без недбалості, розмір компенсації дорівнює розміру винагороди, яка була б сплачена за надання такого дозволу.

{Пункт 2 статті 21 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2974-IX від 20.03.2023}

Стягнення компенсації застосовується судом замість відшкодування збитків на розсуд власника прав на зареєстроване компонування.

{Пункт 2 статті 21 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2974-IX від 20.03.2023}

Вимагати поновлення порушених прав власника зареєстрованого компонування може за його згодою також особа, яка придбала ліцензію.

{Стаття 21 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 22. Способи захисту прав

1. Захист прав на компонування здійснюється у судовому та іншому встановленому законом порядку.

2. Юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у зв'язку з застосуванням цього Закону.

Суди відповідно до їх компетенції розв'язують, зокрема, спори про:

авторство на компонування;

встановлення факту використання компонування;

встановлення власника свідоцтва;

порушення прав власника свідоцтва;

укладання та виконання ліцензійних договорів;

компенсації.

{Стаття 22 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Розділ VIII ЗАКЛЮЧНІ (ПРИКІНЦЕВІ) ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 23. Державне мито і збори

Розмір та порядок сплати державного мита за реєстрацію компонування визначаються законодавством.

Кошти, одержані від сплати державного мита за реєстрацію компонування напівпровідникового виробу, зараховуються до бюджетів у порядку, встановленому Бюджетним кодексом України.

{Частина друга статті 23 в редакції Закону № 111-IX від 19.09.2019}

Розмір передбачених цим Законом зборів, строки і порядок їх сплати визначаються Кабінетом Міністрів України.

Передбачені цим Законом збори сплачуються на поточні рахунки НОІВ.

{Частина четверта статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2921-III від 10.01.2002; в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

Надходження від передбачених цим Законом зборів мають цільове призначення і використовуються виключно для забезпечення розвитку та функціонування державної системи правової охорони інтелектуальної власності, зокрема на виконання завдань, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері інтелектуальної власності.

{Частина п'ята статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

{Стаття 23 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000}

Стаття 24. Охорона прав на компонування в іноземних державах

1. Автор компонування чи його правонаступник, роботодавець автора чи його правонаступник мають право на реєстрацію компонування в іноземних державах. Охорона в іноземних державах прав на розроблені в Україні компонування здійснюється відповідно до міжнародних договорів України та законодавства іноземних держав.

2. До подання заявки на одержання охорони прав на компонування в орган іноземної держави, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, заявник зобов'язаний подати заявку до НОІВ і повідомити його про наміри здійснити таку охорону.

3. Витрати, пов'язані з одержанням охорони прав на компонування в іноземних державах, несе заявник чи за його згодою інша особа.

Стаття 25. Державне стимулювання створення та використання компонування

Держава стимулює створення і використання компонування, встановлює авторам і особам, які їх використовують, пільгові умови оподаткування та кредитування, надає інші пільги відповідно до законодавства України.

Стаття 26. Введення в дію цього Закону

Закон України "Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем" набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ
5 листопада 1997 року
№ 621/97-ВР



Про охорону прав на компонування
напівпровідникових виробів
Закон України від 05.11.1997 № 621/97-ВР
Редакція від **31.12.2023**, підстава — [2801-IX](#)

Постійна адреса:

<https://zakon.rada.gov.ua/go/621/97-%D0%B2%D1%80>

Законодавство України
станом на 15.02.2024
чинний



621/97-вр

Публікації документа

- Офіційний вісник України від 1997 — 1997 р., № 48, стор. 2, код акта 4392/1997
- Урядовий кур'єр від 11.12.1997
- Голос України від 19.12.1997
- Відомості Верховної Ради України від 19.03.1998 — 1998 р., № 8, стаття 28